

اَخْبَارُ هَرِيدْ حَوَاهِي هَفْتَ شَرْطٍ اَوْ كَمْجَا
نَاسِدْ كَارْنُونْ كُووْنْ هَرِدَانْ مَقْرَض
حَالَهُ مَسْعُونْ بَاهْدَهُ حَالَهُ صَاحْبُك
حَالَهُ طَانِعٌ مَلْعُونْ بَهْتَ الْعَصْرِ صَاحِبُ

مَشْكُوكْ
لَهْهَادْ سَفَرَدَهُ اَوْ لَهْ
لَهْ حَلَهُ اَهْدَهُ قَرَارَكَهُ حَدَّهُ
سَفَرَاسْتَهُ مَنْوَهُ وَصَاحِبُ
وَضْهَرَهُ دَرْخَمْ بَزْعَبَهُ

فَهْرِسٌ مِّا فِي هَذِهِ الْكِتابِ مِنْ الْفَصْوَلِ الْأَبْوَابِ

صَفْحَة

١٤٠	قُرْآنٌ مُرْتَجَعٌ وَرَحْلٌ
٢٦	قُرْآنٌ عَطَاءٌ وَرَحْلٌ
٣٤	قُرْآنٌ مُرْتَجَعٌ وَمُشْرِئٌ
٣٣	عَظَامٌ وَمُشْرِئٌ
٥٠	قُرْآنٌ ذَهَرٌ وَمُرْتَجَعٌ
٥٩	قُرْآنٌ فَتَهٌ وَمُرْتَجَعٌ
٦٧	قُرْآنٌ قَمَرٌ وَذَهَرٌ
٧٣	قُرْنَاتٌ غَيْرٌ شَانِيَّةٌ
٨٤	تَرْكِيَّاتٌ مَقَابِلَاتٌ
١٤١	اجْتِمَاعًا وَاسْتِقْبَالًا
١٦١	بُونَهُ قُرْخَالِيُّ الْسِّكِّرِ بَعْدَ اِذْانِ فَصْلٍ
١٦٤	بِحَاسَدْ قُرْبَهُ بَعْدَ اِذْانِ فَصْلٍ
١٧٢	اَحْكَافٌ تَائِسَاتٌ
١٨٧	مَخْوِيلَاتٌ كَوَاكِبٌ
١٩٢	مَخْوِيلَ شَشَرٌ
٢٥	مَخْوِيلَ شَمَكْ
٢٩	مَخْوِيلَ عَظَارِيٍّ
٣٣	مَخْوِيلَ مَلَسٍ
٣٨	دَرْجَاتٌ خَسَرَتْ بَهْيَرَةً
٤٢١	حَفَّاَيِ خَسَرَتْ بَهْيَرَةً

صَفْحَة

١	قُرْآنٌ شَهْرٌ وَرَحْلٌ
٢٢	قُرْآنٌ ذَهَرٌ وَرَحْلٌ
٣١	قُرْآنٌ شَمَرٌ وَرَحْلٌ
٣٩	قُرْآنٌ مَكَدَّهُنْ
٤٧	قُرْآنٌ قَرْنَى وَشَرْعَيْهُ
٥٤	قُرْآنٌ عَطَاءٌ وَرَقْبَهُ
٦٣	قُرْآنٌ عَظَامٌ وَرَهْرَهُ
٦٧	قُرْآنٌ قَمَرٌ وَعَظَامٌ
٧٧	تَلْيَشَادِ دَلْكَيَا
٩١	اَعْزَافٌ قَارِئَاتٌ مَهْبِيرَةٌ
١٦٠	اَصْرَافٌ قَارِئَاتٌ مَهْبِيرَةٌ سَقْبَانِيَّاتٌ تَصَالَادِ
١٦٥	بَالِرْ كَوَاكِبٌ
١٦٩	تَقْيَاهَاتٌ مَهْفَرَةٌ
١٨٠	مَجَاهِدَاتٌ كَوَاكِبٌ
١٨٨	مَخْوِيلَهُ رَحْلٌ
٢٠٠	مَخْوِيلَهُ مُرْتَجَعٌ
٢٠٧	مَخْوِيلَهُ ذَهَرٌ
٢١٢	مَخْوِيلَهُ شَمَرٌ
٢١٥	مَخْوِيلَهُ شَشَرٌ
٢٢٧	دَرْسَفَانِيَّاتٌ مَهْبِيرَةٌ

ظهور خسنه تجربه	د	شیرین تغیر خسنه تجربه
سبوط کواكب	٤٢١	در عکوه عظام در بجهه جغا
اوچ کواكب	٤٢٢	در کشت کو کتب بعد
شعرای عاپنه	٤٢٣	و با اک کواكب
حدیث اثار علوعی	٤٢٤	سکه هر حوات
اثاری که از رحمای نهاد کرد	٤٢٥	حدیث عذر بعد از ظلم شکل
ذکر بعضی نجات دنیا	٤٢٦	هال لذ فاه
د	٤٢٧	ذرا مت لازم اباب
د	٤٢٨	ذرا بت ققا لام

حفل معرفت احتجاج گاه روش		منزل دیستیں
از منزل کرد این چیخ بر زن خداداد		آنچه بخواهیم است که کفتن حاشیا
شکله و اجیمه طوفه و صفر دبران		بلکه و نایخوا کیل زایاد است
یکت نه برین و پوشیدن	بند سیخ و اندامی کارادو بوردو شکل یکی است و دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و اندامی کارادو بوردو شکل یکی است و دیدار ملوک و خود من
بداست جلا امور خاصه نویزین	بند سیخ و غایمه شکل بند است جلا امور خاصه نویزین	بداست جلا امور خاصه نویزین
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است جلا امور خاصه نویزین	بند است جلا امور خاصه نویزین
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است جلا امور خاصه نویزین	بند است اندامی کارادو نویزین
بندی	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند است اندامی کارادو نویزین
در لشوک	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
د	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
خوش	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بندی	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بندی	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من
بند است	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من	بند سیخ و غایمه شکل بند است دیدار ملوک و خود من

لهم اذ رأيتك رأي الورى و عذر لك عذراً دلك اذ رأيتك رأي الورى و عذر لك عذر

لهم اذ رأيتك رأي الورى و عذر لك عذر لك عذر لك عذر لك عذر لك عذر لك

دشرا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هذا كتاب اللهها من مؤلفات محمد شاه مظفر
غفران الله عف عنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پاس و متاثش مالک الملکی را که بینظر مشفت و روحت سیاحان عالم خالد دلیلیت ایضا
محیط افلاک ایشنا و مریوط ساخت و انتقامات ابرام علوی با ناهم امراض ایشنا
سفلی کرد و قالب وجود فوج ایشنا قابل درد حقایق و دقایق صنایع خود کردند
از منازل ساقله برایت عالیه استقال و تحویل فرمود و از ایشان اهل سعادت را از ظلت
خواسته انصاف فرموده بنور هدایه رسانید و اکمل و افضل ایشرا که محمد مصطفی
صلو الله علیه و آله و سلم درجه اعلی بیوت و مرتبه قصوابی رسالت کرامت فرمود و فخر
آخر الزمان لقب داد و باب مدینه علم و حاذن سزا و را که مظہر جناب و مظہر عزیز است
بخلوقت و تغییر کرد او لاد و احفاد او را که ایشان شهرت و ظهور از تعریف و توصیف
مشتملی اند تاج کرامت بوسنها دخلست امامت پوشانید و محکم صیحه مثل اهلیتی کثیر
سکونت و فوح رهنا می هل بخات کرد صلوات احمد و سلام علیه و علیهم اجمعین اما بعد
چیزی کو بدل ذرا احقر و بند که راعنه محمد کا اسم بخیم مظفر که چون هیشه خاطر نیپن می خواز
و همواره ضمیر منیر پادشاه جهاده ستاره سپاه مظہر لطفاللهی حامل دین میین به
اللقب بكل استان علی ابوالمظفر شاه عباس الحسینی الصفوی الموسوی خدا الله ملکه و

سلطانه واقعیت علی الممالین برده و احتمالاً بمحضی و تیقیح احکام بجهوی راغب خایل بود
بنخاطر فاتراین بنده داعی خطور میگردید که بقدر استعداد و قوای خود بعضی سالمادر
این فن تالیف و ترقیم نموده دربار کارکاه عصر اشیاه معرفه خواهد بود اینکه در این دستیافت
وینچ ساله که ملا درم رکاب ظفر انتساب بود از کثیر اسفار که سبب شد اهل خلاف
بردمت هشت والآن هم تشاھی لازم شد بود این مطلب را هدف نتویج و این مقصد
در پرده توپق شجوب و مستور ماندن آنکه در این فلامعاذلان مکرر احوال مصالحة
شدند و احزال امر این معنی بوسیله صاحب دلیل خیان دینی بحصول رسید و فی الجمله
امهنا خ فرستاده نمود که شروع در مقصود نماید و اول در خاطر شک شاری شروع
یافت که چون احکامی که بخان در صفاتیع شهر و قوایم ترقیم میباشد چنانی است فیرا
که مدت تا پیش این قسم احکام قصیر است و ماضی و معطی آن لاقد ولا شخصی و که در این
دراین باب بنظر رسیده اکثر انتکه شرایط کا هو حقد رسیده اند و فاعلیت کذا شائمه
برخی از این نوع در قلم اورد و برکت احکام کردیده اینکه عکر و لغواست بمحضی نیست هد
واز اینکه لا بد بود در نظر داشتند و شرایط آن بنوعی که استادان فرموده اند و خود نیز
بخبر بر واستبانت نموده لازم دارد تا آنکه در تاریخ یکهزار و سی و یکت هجری شروع
در این امر نموده اید که پسندیده مجلس هشت این شده منظور و نظر کمیا اثر کرد دستیه
و کرمه و این کتاب با بقیه های المفہیم موسوم کرد ایند مشتمل بر مقدمه و شتر باب و مخات
مه فی قدر در شرایط این نوع احکام عدد در این باب انتکه مینم در نوشتن احکام
عموم ایضاً در این نوع شتاب نکند و کار دیگر در پیش نکرده از روی فراغت ذهن
صلب ای از تکاب این امر نماید و هر کاره از کثیر فخر فخر و مختلف الموارد کرد و ترکه کند
و بعد از ترتیب دناغ و اجتماع حواس باز رجوع نماید و استعداد را فان و مکان که
از ازار کار احکام است نیکو ملاحظه نکند که در هر فصل و هر ولايت چه حکم باید کرد
و مقتضای هر وقت چه چیز است و چون دونظر فای بشتر در امری موید و موافق نماید
موکد داند و اگر معاد نماید جبر کند و نظر علوی را اقوی داند از سفلی و نظر دنی را

غالب شناسد بجید چه فناد هر کون بسب نه و مخصوصاً مقدم است مکرکه قوّة
نظر جید زیاده باشد و طالع اجتماعات و استقبالات هر ما ه راسیقاً اجتماع
بسیار سعتبر داند و هر نظر که در و تدان طوالع واقع شود سیما مقاشره و تبع
مقابله از از د ر تاثیر قوی داند خواه جید باشد و خواه ردی و نظر قبول و رد و
غیره ما مثل دفع قوّة و دفع طبعت و حصار و اعتراض و اشکاف و امثال آن که در خل
وکت احکام مفصل و مشروح است و مقتضی هر کدام مذکور و منظور نظر داشته تا
مقتضی نظر بینه د و از نرا باعث تاکید تا خیر داند و اگر خصوصیت د یکرد اشته باشد
و منافی بود ایراد نماید و احکام سهم الحوادث را یعنی منظور دارد و از از در شرح
بیست نام محقق بینه دی تقریب ایراد نموده ایم و اینجا در آخر کتاب بیان خواهد
شد و هر نظر از نظرات مشهوره که میان دو کوب باشد اکر د را نوشت یا فرب بیان
تناظر بینه ما محقق شود از ا منظور داشته مذکار نظر داند لیکن تناظر تبعی د چون
بر کان قائم مقام تیل شکر فردا زان عائل بنا نماید بود و از از د ل جید باید داشت
و ایضاً اخویلات و مجازات و درجت و استقامت و شرف و هبوط و خانه و رو و با
و تشریق و تغزیب را فا پنجه بین ما نداز او ضاع در اوقات نظرات نیکوتا ملک کند و مقتضی
هر بیت را بامقتضی اینها نیکو مقابله و مخالفه نماید و تحویل عظام د و کثر مکث او
در بروج در تغییرات بسیار دخیل است سیما در وقت فتحه الباب و در وقت اجتماع و
استقبال و در تبعیع هر بیان افتتاب و ایضاً طریقه محترقه و قسر و رعقری را در وقت فتحه الباب
و نظر ما را معتبر دارند و بعد از عایته این شر و ط بر هر چه ظنو او غالب کرد و عالم خود
سوده نماید پس مقتضی طالع سال و فصل را در هر باب که نسبت باین مذکور اگر کلیت
مرعی و منظور داشته باشند مقابله و مخالفه کند و هر چه موافق باشد معتمد داند
و اینجہ مخالفه باشد مقتضی طالع سال و فصل را اکرجیات متعدده بوده باشد که
غالب شناسد چه در هم و قته جزئی با کلی فرع بالصل معابر نمی تواند کرد و هر چه
مقتضی طالع سال یا فصل باشد هر وضع ازا و ضاع جزئی در هر وقت که با آن موافقت

کند دان ایام مترصد تا پژوان مقتضی نباشد و از تیز درجه طالع سال و رسید
او در هر وقت بدلاً اصلی که در صورت طالع است غافل نباید بود و بعد از
جمع این ملاحظه ها قوام احکام داده روى صحیح تقویم برده و هر نظر از نظر
و دیگر اوضاع که دیگر تردست دهد مخصوص راه نداند بلکه در احکام کلی زیر دخل
دارد چنانکه اشاره بهر کدام خواهد شد و چون یکی از آثار علوی حادث کرد دشل
قوس و فرج و هاله و شب و نیازک و دیگر چزها که در کتاب احکام ثبت است و در
ملحان تفصیل آنها را بسیار مؤثر دارد و هر کاه یکی از آن امور دسته هدد در احکام
و طریقین آن نظر کندا کرمو اقواء احکام تقویم خود بینداشت و نامذک حکم بوقوع آن
حادث کند چنانکه بظیمه موسسه پیشوای اهل این صناعت است در کتاب بیشتر الفاظ
در کلمه مازدهم اشاره باین معنی کرده است فی میفراید که اذا و عذر الفوة الفلكة
بیشی فاستشهد عليه بثواب الجنوم واکریغود بالله ذوذ وابه یاذ وذنب بادیگر
علامات ائمّه که ذی حقابود پیداشود تا پیرازا با انکه ثبت با اوضاع فلکی از فروع
شرده اند بسیار قوی داند چه استادان دران باب مبالغه بسیار نویده اند و تا
مدهای مزید تأثیرات افزاد رکب ایجاد کرده و بخوبی مزید مصدق است و نیز جمعی
از اعلام بعضی از علامات دیگر را در مصنفات و رسائل خود تأثیرات نوشته اند
مثل انکه جمع شدن کجشان را بر درختان و بانک کردن ایشان و انشکر هن فربود
و بانک کردن مرغان خانگی و خود را بسیار خاریدن و طوف کردن خطاؤ در
حوالی اب و بانک کردن ایشان و استادون کار روی بغرب و یکپاری را بالهمام
بر زمین نهادن و کرکه با با دانی در امدن و موس و مورده خیره و اذ و قه خود را از
سورا خواهی بروند اند اختن علامت ناران داشته اند و هم چنین با انک کردن همکر دیگر
در خانه و وجستن کو سفند در چرا کاه و نمودن روشنانی چرا و مشابه ظلمت علاوه
سرما ناشد و هم چنین بزیامدن مرغان از درخت و در اب غوطه خوردن علامت
سرما و بارندگی است اکراینه نارایز علاوه اوضاع سهاری ناشد و درینست چه

در قرانات کوک باز حکم

اگابرای اثبات میل داشت بنا برین که اهل هند مدرا حکام بین نهاده اند و در واقع
دارالمرزا ذیان این ادی و صیغه غول در جهود روان استدلال نمایند اگر
در همان دلایل اینها اعلاء او صناع فلکی داشته منظور دارند شاید باعث باشد این
شرط است در حکام و در هر مقامی که لایق و مناسب باشد بعضی یعنی هات خواهد
شد انشاء الله تعالی و بیشتر حکام کسی را است و درست اید که عاقل و سالم و امین و متذکر
باشد و راست قول و فارغ از علائق و عوارف و اسباب معاش و متوجه بعده و معاد
و کم خوار و کم ازار و داشته علم طبیعی و مستحضر دلایل و متابع اثار بود و اکثر اوقات
بطاطع کتب حکام مشغول بوده باشد باید اقل در حکام قرانات کوک
وان مشتمل است برش فصل که اولاً بیناید داشت که هر قران که در واقع
شود تاثیر و اقوی است ازانکه در مائمه الوت حادث کرد و مائمه الوت دار ذیانه اند
خواه جید باشد و خواه ردی و اگر کوکین در آن برج خوشحال باشند تاثیر جید
او و ردی او ضعیف باشد و اگر بدحال باشند بکسر و از کوکین هر کدام قوی و سطحی
باشند تاثیر و از در ان قران عظیم تر باید داشت و اثر منسوبات او غایل باشد بزر
آن دیگر و از حد و دینز غافل نماید بود چهار شجید در حد سعد و از حد و دینز
محشر موکد باشد و ارباب مثلثات و وجوده نیز به اثر نمی تند و نیز نماید اذکر مقام
مشتری و زحل مخصوص حکام ها نیست بلکه ساهم او قرنها موثر باشند و از اعیان
بیمار است که ای ادانه در اینجا لایق و مناسب نیست و مطلب ها حکام جزئی است
که در صفاتیچه تقویم مینویند انشاء الله اکرم اهل اماز دهد و عمر و فاکن در آن باید
سایر حکام کلی کتابی علیحده نوشته شود فصل اول (در قرانات کوک باطل
در مثلثات اربع (قرآن مشتری و زحل در مثلثه انتقی) دلالت کند بزوج جمعی که
در دین شریعت مخفی نمی شوند و انتقال ملک و دولت بود خصوصاً در طرف مشرق و
حرکت شهرها و ریانی و حرفت شهرها در آن طرف و فاسخ کشتن دندیها و هلاکت
مالیک و دواب سه شکافته و فرو رفتن سفلکان و تشوییخ را کا بر واشراف حکام

حکم
در قرانات کوک باطل
در مثلثات اربع

دَرْمَثَاثَاتُ أَبْعَد

و برگشتن هوا و تقاؤت نزخهای و نوع امراض و خشکی سال سیما که زحل مستعمل است
و فضاد نقد و تغییر عادات و رسوم غذا و ظهور سلاطین و حکام عادل و معود
مسجد و مدارس دفعه علما و قضاء سیما که مشتری مستعمل باشد داکتر این نایاب است
در جهه مشرق واقلم اقل و در بعضی از اقلیم دوم باشد (اگر در جمل باشد) فوت
اشرف و صد و بیهود و ظهور پادشاهی بزرگ با هیبت و قتل بعضی از ملوك و سلاطین
و فرمائدهان و حدوث حوادث جلدی و نقصان اجور و ستم و بدل بدان دو لتها در روح
صومع و معابر و افکندن معابر و بناها و عمارت عالیه على الخصوص در طرف مشرق
سیما که مشتری مستعمل و قوى جمال بود و قلت ذرع وجود حکام بورغانیا و کفر تحریر
و سفت دماء و اخبار ارجیف و فوت یکی از معاوله عرب و سیما که زحل مستعمل باشد
(واکر در مسد باشد) دلالت کند که پادشاه عراق و فارس بخوشحالی روئناید و مطلع
بعضی از اکابر و عظما باشد و ظهور عداوت و حقد و صد و میان مردم و صلاح ذرع
و خوشحالی مشایخ و مزارع ان و مرکز یکی از فقهاء و ارباب عایم و قضاء على الخصوص
که مشتری بر حالت مذمومه باشد و ظهور پادشاهی از طرف مشرق واقلم چهارم و
انقالی ملک و وضع رسوم غریبه و بیاری تاخت و غارت و احتراق مواضع و غلبه
کردن سپاه و بسیاری میل و شکار و تقاؤت نزخهای و ملالت بزرگان و دزدیها و
ظلمت هوا و خشارت اهل علم و ضيق معاش طلبها و قوع موت در میان مردم و کثرت
بادوشداید و ارتفاع بخارات و ادخنه مظلمه خاصه که زحل بر حالت مذمومه باشد
پس اگر زحل مستعمل باشد دلالت کند بر ملة ملک بابل و قوع موت در غلائق و
افت سپاه و کیهان و نقصان از دع و رکزیلان و اکرم شرق مستعمل باشد دلا
لای سپاه و کیهان و موت بعضی از عظام و هلاکت کثیری از میان و خوشی هوا
کند بر سر و دملک بابل و موت بعضی از عظام و هلاکت کثیری از میان و خوشی هوا
و صلاح حال ذرع (واکر در هر کسی باشد) دلالت کند بر فتنه و امر امن و سو جلال
وزراء و موت ملکی عظیم الشان و حرب میان دو پادشاه و سوختن مواضع و غا
نمودن و جلای مردم از مسماکن داوطان و هبوب ریاح و ظهور شخصی که دعوی

مقادن شهر و خلک رئیسه خاک

کسر عات کند و رواج علم هنر و حدیث علی المخصوصه که محمود الاحوال مستعمل باشد قلت
نمود که زوج را بسیار و نکت اصحاب دیوان و مخان و دیواری راجیف و قلب غش کردن
نقو و رسیتی بازارها و بدکشنهای سرماخوسا که عطارد متصل باشد
(مقادن مشتری و زحل رئیسه خاک) دلالت کند بروز و شدن خدا و تدان ضیاع
و معقاد و فوته حمال شایع و سعادت خاندانهای قدیم و فراخی طعام و رغبت خلاصه
و سرث و سعادت روشناء و صحرائیان و قوت اهل طایف و هجاء و استقال ملت و
دولت سیمادر طرف جنوب و وقوع زلزله سیما که زحل دروند رابع بود و نظر عدالت
عطارد و هر با اود راین نایب مؤید و مؤکد باشد و بودن ارجیف فتاوی بعضاً از
ینباتات والخلاف هموار سطر در وقت سیما که زحل در عاشر باشد و عطارد با متصل
و سیما دارد از کش و ظهر و در سوم بحدده و معظم این تاثیرات در میانه مشرق و جنوب
و اقليم اول باشد (اکد و شور باشد) حرب و فتال افتاد و رفایح شدیده و خلی دار
ارض بابل و فارس و موت یکی از فرماندهان و سلاطین عظیم الشان و مضری درسیدن
بردم و کثرت امطار و سیول و دیواری زیع و تعمیر باغها و بستانها و بناهای قدیم
و کرانه نزخها و بیم زلزله خاصه که زحل در بیت رابع بود و نظر عدالت عطارد بنا او
در راین نایب شاهید و مصدق باشد و فراخی نفت و کشاد بده و سیما رکاو و کوسنده
و امن و صلح در باب جنوب خاصه که مشتری محمود الاحوال بود (واکد در سنبله)
دلالت کند برافت مزرعهای خزانهای جایهای و بیم زلزله علی المخصوصه که زحل در بیت رابع فو
سیما که نظر عدالت عطارد باشد و حرب و اشوب و تازه شدن دولتی و تغییر در
امور مالان و سرتادر وقت و خلیجه ولاست دفع و کثرت امراض و موت در عالم و قلت
بارندگ و وزیدن بادها و قحط در ولاست حوزستان راهواز و موت وزراء و عطارد
واسراف و حسنخواه اهل جنال و اکاد و بحث مردم درین و مذهب و گفتگوی علماً اکد
مستعمل باشد دلالت برخانه ارمینه و دوام آن تا به سال عقلت امطار و قحط و غزاده
میباشد و اکرمشتری مستعمل بود در ولاست دوم غزو در اکثر نواحی باشد و خزانه قرقی

و بلاد

قرآنات کوک بازیل

و بلاد افولایت و خزانی ارمینیه و قلت هبوب ریاح و صلاح حال ذرع و شاید که فقط در اهواز و جاز و حوالی ان شایع کرده (و اگر در جدی نباشد) دلالت کند بر مراتب اغتمام و تلف شدن اسب و استرو و دراز کوش و قلم نم و نقصان اینها در رویدادها و چاههای او فوت بعضی از ملوله عراق و هلاکت در زان و جانوران در زندگ و کثیر تجربه در میان دهائیز و اهل ذرع دروسا، دهائیز اکر زحل مستعمل بود دلالت کند بر تلف شدن چهار بیان و کنی نم و نقصان اینها و اگر مشتری مستعمل باشد بمعت بعضی از ملوله دست دهد سیما در جبال و هلاکت در زان باشد و شدت سیاع و قله حرارت قم در کوه ذرع (قرآن مشتری و زحل هر مثلثه بادی) دلالت کند بر فوت اهل دیان و رفتن بخان در دین و مناقشه و مباحثه در علوم ظاهري (و اگر در جوزابون) ظهور عمل اوحکما و ساختن کتابهای آینهای و مجسمهای در دین و مذهب و ظهور کشان که دعوت مردم کند و سعی خلائق در طلب فضل و ادب و رواج علم طب و نجوم و بدید اعدن مردم فصیح و جستن بادهای سخت و ساده شجاع و عمارت عالیه و حرفوج مد عیان و اشاره و غارت و مضری خلائق و هول و هراس از اراضی مملکه خاصه در مغرب و فوت پادشاهی عظیم و کثیرت در زان و قاطغان طریق و فوت کر فتن طائف عزیز و اخذ هنودن اموال مردم و هب قوافل و بخار و قلت امطار و میاه و کثیرت دواییه و فرج مشایع و مرلت یکی از فتها و اشراف و ارباب بیانت و زهاد و شدت ریاح و مدد و زوابع و اگر زحل مستعمل باشد مراتب ملات ارمنه باشد و کثیرت در زان و قاطغان طریق سیما عرب و غارت اموال بخار و کنی اب باران و کثیرت جانوران سیما و زبغ و شبیر آن و اگر مشتری مستعمل بود ترکان در جبال هناد کند و کثیرت خط باشد در آن و حوالی آن و صلاح حال ذرع خاصه بیانی و خوبی میوها (و اگر در میزان بود) دلالت کند بر فوت حال دهائیز و کراحت غلات و رونق بیویات قدیم و تمدید آن ملی باد و نق و تغییر در اوضاع و اخلاق خلائق و ظهور مردم فصیح و دانند و الحا و دسیاری باد و بارانها و باید از و ظهور پادشاهان عادل و اغلب آین تأثیرات

در جنگ

در جنگ
در جنگ
در جنگ
در جنگ

برنی
برنی

کلیع

مکان مکان مکان
مکان مکان مکان
مکان مکان مکان

من کنک

· قوانات کوکب فانز حکم ·

در جانب مغرب بود و خصوصتاً اهل بدم از هیجان و کثرت اهل طیفان و استداد محظوظ دران ولايت با کثرت امراض و بنا و اگر زحل مستعمل باشد بسیاری هنل و امراض بوده اکثر از سعال و کثرت نهض و غارت خاصل در بلاد عرب و قلت امطار و اکثر مشتری مستعمل باشد اختلاف در میان لشکر روم بهم رسید و اراقه دماء باشد و هیجان اعدا و احرق اکثر ان بلاد واستداد محظوظ بود اما احوال زراعت نیکو بود (واکر دلو باشد) دلالت گند بر شدت و زحمت خلائق و محظوظ در اکثر باد و خلف میان ملوک و فقرها و قضاة و فوت و فنا اشاعیتم و کثرت امطار و ثلوج و برد و آنها و حسن اهل فلاتخت و اکراد و اهل جبال و افکنند بناها و بند و تردد کار و آنها و فضکد و هنر در میان بزرگان و فرو رفتن قومی و برآمدن طائفه و بزرگ شدن در زمان و اسبیب پادشاهان و هدالت بزرگان و تغیر در سیر نهای مردم و کثرت بخش و معاشر در علوم دینیه و تقاویت نزخها اکر زحل مستعمل باشد شدت رسید بدم و محظوظ در اکثر بلاد و قلت امطار و میاه و خشکی و ردخانها و اکثر مشتری مستعمل بود خوبی و خوشی هم با بل و ارزانی دران ولايت بلکه در اکثر بلاد با کثرت امطار و ثلوج میاه و طیفان ردخانها (مقارنه مشتری و زحل در میانه های) دلالت گند بر شدت و فعت مردم سفل و نقل و لوت از طبقه علیاً و طبقه سفلی و خلاف کردن قومی با پادشاه و اکابر و ظهور سلطانی عادل و بسیاری ایها و تقاویت نزخها و فساد مسافران در و خوف سفاین و بودن سرمه او بارندکی و خرابی از کثرت میاه و امطار و بسیاری پشه و چیک در وقت و اکثر این تأثیرات در جانب شمال بود (واکر در سرطان بود) دلالت گند بر مخالف قلعه و سلاطین و فرد رفتن قومی و غلبه کردن اشرف بزرگ و هدالت دهاقین و پیران و افت کشتهها و شدت سرمه در وقت خرابی جایها از اباب خاصله در سواحل شهایم و در دیکوم بلاد و بارندکی در حد وسط بود و کثرت قتال میانه ملوک و موتیکی از ایشان و خرابی در اکثری از بلاد و ارزانی در بینها و قبض خاطر پادشاه و کثرت در زمان و قاطعان طریق و اهل فساد و کدو روت فقها و قضا

درگاه میان ایشان

۱۳

و از باب عالم و نیک کشت و دروغ و اکر زحل مستعمل بود ملت با این مضمون باشد
بضم ملت آن و قلت امظار و نقض آن ایشان و کثرت منفاعة اکر مشتری مستعمل
باشد کثرت هقال و نزلع و جدال باشد میان ملولة و موت پادشاه عراق هر کس
و بیماری و مرله در اصل جبال و خراصی هلاک و کثرت تولید و قلت امظار بود و دستا
ذرع (واکرده و قرب بود) دلالت کند بر کثرت امظار محله حدوث حريق و خنا
نهاده و فتنه ای وار باین و هیچ اهل فلاحت و اهل جبال و اکراد و بامار فتن کاربریم
در فیض ایه د ظهور پادشاهی عز و نبل و انتقال دولت اخاندیش بخاندیش و شدید سوچ جلد
در پرد فتن بیماری از نامداران و برجواستقی فساد و حرب دنیا طوفان و اکاف عالم و عزیز
خانها از ایام و غرق کشتهها و خروج لشکرها و مرله هوم و نهیه غارت و قتل خاصه در
جانب شمال واقعیم چنارم و اکر زحل مستعمل بود مرله بعضی ملوش جبال باشد و خلیه
هلاک انجاو هلاک متوضنا آنکه و د و هلاک کند کان خاصه و قرب و مار و کی باران و
کثرت هبوب رفاح و اکر مشتری مستعمل باشد بعضی ذر و میان با بعضی هکر بخار بر کند
و در میان ایشان حدوث فل و قع باشد و هیجان اعدا و احتراف اکر هلاک و قرا و هشتم
خط و کثرت باران بود (واکرده و جوت بود) دلالت کند بر کثرت مرله در افایم و هیجان
اعداب ملولة و قلت هرچه و ما همی و کمرفت امظار و ظایح و طغیان میاه و هلاک شخصی بود
از معارف پادشاه در عراق و ولایت شدن ولدا و حزن حال مشایع و اهل فلاحت بجهت مو
ملکی و نمیر و خط و دلاد بعم و د بیماری ایشان و افت حیوانات آبی و تغیر در این
و بعد و خروج سلاطین و خرابی هایها از ایام و تقوی جسق سفلکان و حظر سفایران
و فتنه و خلاف میان ملولة اکر زحل مستعمل باشد حدوث موت باشد و د اکثر افایم و
هیچها اعداب باین و جبال و و قوع محارب میان ایشان و قلت هرچه و ما همی و بیماری ملته
و کثرت باران و برف باشد و و مور ایشان و اکر مشتری مستعمل باشد هلاک عالم عراق
باشد ولایت شدن و ایشان و حزن حال اهل افایم او باشد و در بعضی هلاک شخصی شد
و کثرت هرچه و ما همی باشد و بیماری ایشان و بعد و برق (مقارنه مرتعن و زحل در میان

دستا

قرآن نخستین

اربع) قرآن نخستین مطلقاً دلیل شریعت نداشت (تحقیق طوسی در سیفیة الاحکام اورده که اگر دین قرآن زحل مستعمل باشد و قوی حال بود احوال جبلقه زحل خوبی مایل باشد و استیلاً باشد بوسایر الناس نفوذ کنند و عادات عالیه بنا نهند و در تکثیر زعایت اهتمام نمایند اما اکرم رحیم مستعمل بود و قوی حال باشد دلیل بود بر حرکت لشکر یان و حدوث فتنها و حزایی اطراف و حرب و مکاشفه میان ملوان و بالجمله انتزاج این دو کوک دلیل بود بر ضعف حال بیان و حدوث فتنها فاسیب خاندانهای قدیم و بر خواستن بزرگ و زدن کار و آیان و تعویق در اسباب معاش - حدوث ذلله سیما که زحل در رایع بود و کثرت رعد و برق و صاعقه خاصه کرد و قوع مریخ در عاشرو دو فقر عطا و فرمایند و کوک بعد از تاکید امرین مذکورین کند و اکردهایم یا بهم باشد دلائل کند برخایی مساجد و صوامع و پیر و نقی اهل ادیان (مقارنه نخستین در مصلشم اپتشی) دلائل کند بر جمعیت لشکرها و اقادن هر بیو بزرگ شدن مردم سفل و فرو مایه و ساختن سلاحها و خزایی و سوختن مواضع و ملالات صحرائین و غارت و شبیهون خاصه در جبال و قلاع و موت بزرگ در زدن دلهم مفتوش و قابع هفستان بارندگ و مکوئ سلاطین و معارف و ظلم حکام و تاریکی هوا و بد کشتن خواجهها و فساد و غلبه خون در ابدان و خوف هراس و رهایی خاصه رفقاء دهایق و بیمارهای دموی و قتلها و اکثر از تاثیرات در ولایت مشرق واقیم بود (واکرمه حمله) دلائل کند بر اکثر امراء خسیا در اطفال و کدوت هوا و موت اهل جبال و هلاکی ای از سلاطین در ولایت شام و عراق و بسیاری کرد و غبا و مرله در بابل و کوه پا به باد هلاکی ای از حکام شام و تنکی طعام و فرد فتن قوی و تکمیل الات حرب و اسباب بیرون و فتن و افت سران سپاه و احتراق مواضع و تلف شدن اغذیه و مسدود شدن طرق و شوارع و خوف خلا بیرون و ظلم و ستم و ظلت هوا و هبوب رایح عاصفه و رعد و برق در دقت امامه صنان بارندگ باشد و عفونه هوا و فتنه در زمین خراسان و طرف شرق و اظهار بخلافت میان دو پادشاه و احتراق مواضع خصوصاً در سواحل و در دریا

در میثاث اربع

۱۵

وروی و علامت‌هاد و هو اخا صدرا و ایل و ای خ شب و اکن حمل مستعمل بود دینارے
کو د کان دینار بود و سوم و ناریکی باشد اکر مریخ مستعمل بود آن ده پادشاه
باشد و یکن ملک یکی بدیکوی منتقل شود (واکر بر اسد بود) دلالت کند بر فنه
میان ترک و عرب و قشوش در جمله کت تله و بعضی از خراسان و صد اند جور و ظلم
از سلاطین و اجتماع عساکر در طرف هشتر و حوف و فتوود در میان خلایق و ظهور
علامات اندی و امکان ذلزله و افت میوه‌ها و قوت که ادار و قش زد و خورد میان
ازال و اهل جبل فشدت ضر و بخط و غلا و کثرت سوم در فیاف و قلوا ف ارتقاء
کرد و غبار و نہب خارت و ظلم و ستم و مضرت از سیاع و حیوانات و حشی و اندی و
اکر عطارد یا مشتری شهادت دهنده دلالت کند بر تلف شدن اموال سلطان و خان
در خزان و اکر زهره شاهد باشد دلالت کند بر سفر پادشاه بروز و استیلای حد
بر مراجها اکر نحمل مستعمل باشد بادهای سوم دینار و زد و کمی طعام و کشت باشد
و اکر مریخ مستعمل باشد هلاک یکی از سلاطین بایل و ارمینه بود و بخط دراین دو لش
و جستن بادها (واکر بر قوئر باشد) دلالت کند بر قیام فته و حرب واستغلوخیز
الات طعن و سرب و اندوه معارف تاریخ و قتل و مغاره داشت لشکر باز و تلفت
حیوانات میان اسب است و نقصان ایها و قوع حرب میان ملوک و حمله شام ارض
خارد و کثرت موت در اکثر اقالیم و هبوبیه یاچ و خوزیزی در ولایت ترکستان و بخارا
و شهرهای یجم و در بند و هند و غزنی و کاشغر و ولایت چین و بردگرد کدن زمان
و غلب کردن کزندکان و اکر شهادت مشتری و عطارد بود باماه دلالت کند بر کثرت
زنان و فتو و فتو و شکسته شدنا قویه ها و ظهور خیانت از مردم ایین و بعضی
کویند از زان ترخهای بود و اکر شهادت افتاب بود دلالت کند بر سفر اشراف و سیکه
کارایشان و هر کوکب که در و تدقیق بود منسونات ایار و افت رسید و مضرت
جمعی هجهة دین و مذهب و رعیت مردم بافسون و نیرهنجات عظام و طسمات اکر و حل
مستعمل بود حرب افتاد و شدت باد سوم بود و اکر مریخ مستعمل باشد در بعضی اقالیم

در کم

پیغمبر
رسان

مقارن مرینخ و رحکل

ترمیمی

تیغه

سینه

بادان بسیار اید و جستن بادهای متواتر و از این طعام بود (مقارن همچین مثلثه خاکی) دلالت کند بر مدلی حال امراء و لشکرنان و بخشوانی فتنه و فوت فرماینکه و بدی احوال در زمان و راههای ران و خیانتها در مردم و بیماری های امراض و سیاستهای سلطانی و قطع عضوها و صلبیه مثل کردن اهل جرم و خیانت و حرب و شیخون و قتل و مصادره اکابر و همول و هراس مردم و نقصان بارندگ و قلت آنها و فتا اشجار و زیورها و بدی حال اهل قلاع و جمال و غفونه آب هوا و بیم زلزله و خفت سیه تا کد دلایل ظالع اجتماع و استقبال بآن منضم کرد و پدیدامدن مور و ملح غلیظ الخصوص با وجود شواهد و بسیاری ارجیف فصل در مردم بیکدیک و اغلب این افراد در اقليم سیم و زمین روم بود (و اگر در شهر بود) دلالت کند بر فتنه در جیال و قلاع محکمها و اشوب و اضطراب و تراوح در همدان و ماهاان و ماوردالهر و هلاکت کار و کوسفنده و فساد سفاین و مزارع و سفر ملوک و اشراف و بیماری د و خاص و عام و مرض ذماین و غلبه کردن دندان و اکر قیر و مشتری و زهر شاهد بود دلالت کند بر بسیار ارجیف زیاده شدن ابهار هلاک اشرف و دولت فرمایکان و فوت سفلکان و بیرون این شخصیون کوهنستا بر پادشاه وقت و غلبه وی افاد رازمیان باطل کرد و و خیر کی زنان فاحشه و بسیاری سفل دعا و نقصان اثار و اشجار و بادهای مضر و هر کوکب زین مال در تبدیل دلالت کند بر فساد و کرزند منسو بان کوک و آن خانه و ضعف حال اهل سپاه و امراء و خانات اموال ایشان و افت بدکاران و قطع عضوها و تباہی غلات و ارتقایات و بسیاری کرم و ملح و رصد و برق خاک که مرینخ در غاشر بود متصل بنظر عداوت عطارد و هر من مردم و سرمهادر و فوت اکثر این تا هشتاد در اقليم سیم و نجف و جمع و بادهای سرد و موت ملکی یا یکی از عطا و امکان زلزله خاصه که شاهد موجود نباشد و اگر نحل مستحل بود دلالت کند بر فوت بزرگی از حوزه استان و افنا دن خرق و بیماری حوزه زلزله بود (و اگر در زلزله بود) دلالت کند بر افقر زراعات و اشجار و کثرت خلاف خاصه در بلاد فقط و نویه

در میثاث اربع

۱۷

وفساد در میان خلائق وحدوث حرب و وقوع مرکز مفاجاات و امداده ملعنة بآغاز بود
شواهد و خطوط و کرانه در ولايت مصر و کثرت منازعه در این ولايت و فساد بناتا
و اشجار و وقوع زالمه بالضمام شرط و خلی بقاع و کوفن عمارت بالضرورة و
ارتفاع آشوب و فتن و خشکی هوا و قته در ولايت عرب و قستان و فارس و سیستان
و بسیاری اراضی هملکه و کنی اهنا و نزاع در میان عشایر و اقارب و دموخها باطل
و وقوع مصائب و اکر قرشادت دهدم و آن در هاده اطمینان عمال بود و افت میوهها
و پیشه هادت عطارد افت کشتهها بود و اکر همیشید نیز بود دلالت کند بر مکابره
کردن ملوان در حواس ت طلب از رعایا و مقولان و بسیاری مناظره و اشکارا
شدن فساد سیما در میان فان و هر کوکه دسته مبنیه بود منسونات او وان تو
مضرت و کرنز در سد و کثرت تشویش بود در نوچ جنوب اکر زحل مستعلی بود دلا
کند بر حزابه اکر نواحی و وقوع سرما و فساد اشجار و اشجار و اکرم بخ مستعلی باشد
دلالت کند بر جووع و خطوط و سرما در وقت فساد هوا و ظهر حشرات الارض و نفخ
کشت وزرع (واکر که جگ بود) دلالت کند بر حرب و خوبی و در زمین جسم
وزنک و بربر و هند و مین و فساد اغذیه و مزه و غذات و افت جر اکاهها و اکر شهها
افتات بعطارد بود دلالت کند بر قوه سرما و حدوث اراضی مزمنه و بسیاری یعنی
پادشاهان عظیم الشان و مرکزیک از فراند ها و کثرت دزدی و حدوث جنون
وسایر اراضی مسداوى و هبوب زیاح بارده و ارتفاع بخاران و اختلاف هوا و
سرما و برفها، عظیم در وقت خاصه که زحل در رعایا بود و قوت خالد زدان و اکر
قر و مشتری شهادت دهد دلالت کند بر ضعف حال عامه و رسیدگی غم بعلم اشاره
و جبل ایمان و اکر شهادت ذهن بود دلالت کند بر قوت خالد سلطیان و انصاف
حکام و شدت سرما و تلف استرد راز کوش و خروج ظاهره اماره واستیضان
انها و تاثیرات و دیده این قوان اهون از سایر قوانات شخص باشد چه در این برج هرچه
شخص محدود الاحوالند و اکر زحل مستعلی بود دلالت کند بر خشکی هوا و سختی سکر ما

در میثاث

نیشن
شیوه

نیشن
شیوه

نیشن
شیوه

مقادیر مرتخ و نرگل

دروقت داک مرینج مستعلی بود مخفی کرها و سرها باشد مرکدام در در وقت خود (مقادیر
مخفی داشتند همانی) دلالت کند بر فسنه و حرب و کشت اراضیفه بد کشتن هم
و بینایهای خونی و افتادن عذر و تراوخت اخطاء شدند معالمات اطیا و احکام اهل بقیه
و ظلم و هراس و بیهی دخلابیق و قتل معاشر و اکار و پیشک سال و رعنی انتشار
هموار و زیلان بادهای صعب فساد استخار و خرابیه جایهای و بدحالی اهل قلاع و جبال
از لشکریان و قتل های نهانی و موت پیران و غارت و شیخون در کوه پایهای او تفاوت
خرهای و کنادی بازارهای و اغلب این تأثیرات در اقلیم دوم و زمین مغرب بود (اکر
در جوزا بود دلالت کند بر فسنه در زمین عرب و شهرهای شما و خواصی بلاد و روم
وفساد خال بر زکان و بدی هوا و کی نم و بدیانه در علامات و ایات در هوای خاصته
که مرینج در غاشر بود سیما بضرع عظار در فتن بادهای اضمیر و بیانات و حیوانات و اکر
بسیار ده ماه و افتاد عظار در باشد دلالت کند بر وقوع نقصانهای و پیش امدهای ستر
و حرکت بر زکان و فساد خال من افران و رسید نعم و نسبت با هل خانه و ادب شنا
سپاه نسبت بسروران و فساد مزار غان و کم شدن ایشان و کناد بازارهای و هر کوکب
که در وقت باشد فساد میباشد جوهر او و منسوبات بیتا در را و طبقات اورالز
خلابیو و هیجان اعدا و حدوث و باد را کثیر بلاد و ظهر ملز و هبیج رایح حاره سیما
که مرینج در غاشر بود و وقوع فسنه در میان عرب و بادهای صعب و سقوط استخار و د
بر اوردن بد کازان خاصه در اقلیم سیم و بینایهای خونی و بینایی خاصه و حجای
وفسنه در میان اهل مغرب و افت طیور و اکر نحل مستعلی بود ظهر عداوت باشد
در میان خلابیو و بلادهای داکتر بلاد و باد سیم و زد و ظهر ملخ و تو از هبوتیم
وقلت نم و اکر مرینج مستعلی باشد حکم مردم کو هستا بود بطریق روم و آشوب و
حرب دران زمین و حدوث بیاره و مرله و کشت باران و زعد و برق در وقت
(واکر زریزیار بود) دلالت کند بر فسنه در جانب مغرب و بینای خونی و اذل شکریا
و بد کاران ظلم و ستم و فساد استخار و هوا و قتل و دزدی و سرماد در وقت و شدت

دَرْمَلَّاتُ أَرْبَعَ

۱۹

حرب سیانه ملوته و مرکز در خلایق خاصه زمان اکابر و در عضوهای از بیاری خون
و طفیلان مفسدان حرب و مقاومت در عینان عرب و گذشت و سرخی هوا و غارت
دو بلاد روم و اسیر و برده کردن وقتیکی از ملوک مشرق بسباب اعدادیکی از پادشاهی
مغرب و خط و جوع و ظهور یکی از علامات هوانی سیما کمر نیز در عاشر بود و عظامه
ناظر خاصه بنظر عداوت و اکرم شهد عطارد یا مشتری بود دلالت کند بر فاده ای
کیش زاران و اهل شرکه و اکرم شهد زهره بود فناده ای دل زنان باشد و مرکز ایشان
و اکرم شهد نیزین بود دلالت کند بر ظلم و ستم سلاطین و وصول ذله سخت و بیار
در شیخ باشان و اکرم حل مستعلی باشد عداوت بود میان پادشاهان و اعیان ای دل هم
زستان و قلت امظار و اکرم نیز مستعلی باشد نیزاع بود میان سلاطین و مرکز خواین
و نیکی ارتقاء ای دل (و اکرم دل بوید) دلالت کند بر حرب و فتن در بادیه
عرب و حوالی کوفه و ری و یکلان و بوجان و طبرستان و سفر و حکمت ملوته و اشرف
و بادهای ای موج ایکیز و نظر کشیده ای و فناده ای سافران در بیان و جستن بر قها و صناعتها
و اکرم شهد فاه و عطارد بود دلالت کند بر یکی باز ای دل دلختن با دهای سرد و برقها
پیم و بیماریهای هملات و ریختن خونها و ظهور علامات در هوا خاصه کمر نیز دد
عاشر باشد بنظر عداوت عطارد و قطم راههای و اکرم شهد افتاب بود دلالت کند
بر غضب خون ریختن میان دو پادشاه و اکرم شهد زهره و مشتری بود دلالت کند
بر خرابی ناغهای و عمارتها و زیان تجارت و فارمان لشکر و دیورشدن اکراد و اعیان
وافت پیان و سران سپاه و بیماریهای خونی و هراس در مردم و فرو رفتن ملکی نامدار
و فتن در رسانی کوفه و بعد از چهل دوز مرکز مقابلات پدید آید و راههای ایکسر
کرد دلپی اکرم حل مستعلی بود دلالت کند بر سختی کرنا و سرمه هریت در وقت (مقابله
نگشیں در مثلثه ایه) دلالت کند بر هسته بوفتنه و قشیش و حلاف قومی با پادشاه
و غلبه کردن نادانان و بی فکران و بیرون امدادن بر رو ساوا اکابر خود و افتادن حق
ومقاومله و ترس خلایق و بیشانی مردم و خرابی مواضع و نکبت اهل خیانت و هشای

سیار

دَرْمَلَّاتُ أَرْبَعَ

مقادیر پریم و منجمل

کشیده اولنف شدن مسافران درها و بدگزاری لشکر بان و زحمت خاند نهادند
و خواجه مواضع از کثیر ثابت و ظهور سلطانی عادل (واکردر سرطان بود) کام بر بدگز بود
و مدحهان خروج کند خاصه که در وند سابع بود اما باطل کردند و قتهای او جو های
اقداد رفمین همیز و کله است عراف و خراسان و فتنه و تشویش و نوس و هم و نفع خلا
باشد و قطبه کردن فرکان بواطراف و قته در فلام و مکهای و بیماری ارجیف و کذب
وناهمی راهها و قطع طرق و کی ایها و فاد حمال مسافران درها و هلال حیوانات آبی
واکر همیشہ دنیزین باشمن و مشتری باشد دلالت کند بر تنکی و خط در جمیع فاق و قیچی
کو سند کشت و ذرع بکوبود و قضا در اموال ملوك و اشراف و کابر و هر کوب که
در وند سرطان بود کرند منسویات آن وند وان کوب باشد و کثرت حروب میان
آهل ارمنیه و هیجان طائفا زال و عداویث میان ادمیان و کثیر ملخ و باران و
سخنی احوال لشکر بان و امراء و قته عظام و اکر در وسط الشهاء بود مردی پکی از ملوک
باشد سه ما بظر عداویث و اکر در وند الارض بود خواجه مواضع و امکان ذلزله باشد
خاصه که عطارد ناظر باشد سه ما بظر عداویث و غلبه کردن مردم سفله و زحمت بزرگ
از دونان و افت بدکاران و فاد سفهان و فاریث در فارس و ارمنیه صغری و بابل و
افت بنامات از ملخ سه ما که مریخ در بیست دهم باشد و افت خاها از اباب خاصه در جانب
شمال اکر زحل مستعمل باشد دلالت کند بر عداویث میان مردم و بیماری باران در وقت
و ظهور حشرات الارض و اکرم پیغ مسنعلی بود بیماری خوارج بود و کثرت ملخ و نوست
باران در وقت و بیا پد داشت که اثر این فران عظم فراز سا بر فران مخین است
و احکام این مخصوص ماه نیست بلکه سالها ازان استنباط و استخراج امواز اوضاع
مخصوص او میگاهند چنانکه در مطولاً مذکور است و اکر این فران نزد پنجه میگوید
سالها فریب بفران علویان دست دهد باویث انتقال دولتی اثر او عظیم نیست باشد
(واکردر عصر بود) دلالت بمحابه و مفاثله و فرو رفتن پکی از ذوقی القدر
برخواشن اشوب عظیم و نساط خدام برخادیم خوش و خوف و هم در خلاف و ایوب

بدکاران

دکره میثماش اربع

۲۱

بد کاران د غلبه کردن د زدان و خواره اهل زرع د عمال بخود مرور سیول بخیر و فکر شت
فسته و حرب در جیال و محکمها و ظهور حیوانات هوام موده به و رعد و برق و موت و
ا شوب در زمین عرب و بلاد سواحل چون عمان و بصره و توابع آن و تغییر احوال و
ریح و زخم از دم و شدت جور و ستم از جانب سلاطین اکرم شری و عطارد بائیان
بود دلیل است بر نقصان و خسارت تجار و مخالفت فرزندان حکام فارس با ایشان و
با دهان و بارانها و اکرن هرمه با ایشان بود دلیل است بر لوع ولانع هوام پکی از ملوان
و افت رسیدن بزمیان و کرفتاری سرداران و امراء و هلاک بعضی از ایشان و چون
مشتری یاماوه با ایشان بود با این قوی اید و اکرم عطارد بائیشان بود بیماری رفاه
با بابل شروع ناید و اکرم حل مستعملی باشد در شهرها باشد و خشکی هوادر و فت و اکرم
سریع مستعملی باشد فسته در کوهستان و کشت حشرات الارض و هناد زرع و کشت
بود و باران و رعد و برق در وقت (و اکرم در نجح وقت بود) دلالت کند بجز
وفتن در سرحد ها تو ران زمین و ولایت طبرستان و جرجان و نیک طفام در وقت
شام و در ریا با عحد و حش و حش و رسیدن خسارت و بیم از اعداء و اکرم شهد افتاد
بود فنا دهان اشرف و مرله بعضی از ایشان باشد و بیماری با دشا همی و کمی نهان
و بیماری حیوانات و حرکت ملته و زنبور و اکرم شهد زهره بود دلیل است بر فنا دهان
زنان و سختی دهان صافان و هر کوب که در وقت ایشان بود دلیل است بر فنا دهان
مسویات آن کوب و حرب و قتل و سفك دم، در بلاد مین و هند و نواحی فنا
در شام و عراق عرب و کفر ناهی و بخشش و رعد و برق و اکرم حل مستعملی باشد
دلالت کند بجز بجهه بلاد و بیماری باران و رعد و برق در وقت (تبیه) هر کجا
از قلنات در درجه شرف کوکی باشند اذ اطمیم که منسوب بآن کوب است دو شر و فنا دافتاد
و در میان ایشان اشوب بیشتر نایم شد و چون در برج منقلب است دهد زود
سپری شود و اکرم در برج ثابت و قوع ناید فنا دقوی و پایدار بود و در برج دقوی
که در حد و تد بود و هر کوب که تو در بر ایشان افکند در میان طائفه که منسوب بآن

نحوت

تبیه

کرک

تیب

ریشان

حک

مقامات زهره و هنر

کوک باشد هادا فتد واکرمه کوک فور برای این سیف کند قران ضعیف الا ش بود
وهم چین کرد در برج آتش بود آثر او در حد مشرق باشد واکر در برج خانی بود در حد
جنوب بود واکر در برج بادی بود در حد غرب واکر در برج آفی بود در حد شمال
ویزان برج هر رلایت که منسوب بود معمظم تا پیران دوان و لایت باشد (بنیه)
هرس کوید هر کاه نخین در برجی مجمع شده فاسد کردند و قریباً ایشان بود اکر
آن برج خانی باشد زلزله شود و هدم مادرین و حیطان باشد واکر به باشد فساد
ومضرت عظیم اذاب حاصل اید واکر آتش بود از آتش واکر بادی بود از باد (مقامات
زهره و زحل در مثنا مثنا) (بع) قران زهره و زحل مطلق ادلالت کند بر شواری وضع
حمل و ترویج مشایخ رهیج در رلایت مشرق و فجر عظیم در رلایت رفع و بیان
اخبار و دروغ رساندهای درخت شکن و معتدل شدن هوا و تابستان و سرما و باران
در زمستان وابن معنی محبت اماکن و شعاع سایر کوک متفاوت کرد داما اکر زحل
وقوعی حال بود دلالت کند بر نیکی حال مشایخ و اصحاب جبال و مایل بودن به و طوب
وارذان طعام و بنانهادن عمارات واکر زهره مستعلی و قوعی حال بود دلالت کند
افکند شمنازل تره و مطبوع و رفت اهل طرب وزنان و بالجمله امراض ایشان (لیل بع)
بر بیاری چرث و نژادیکد و مکرد میان ازواجه و تعویق افتادن در اسباب طرب
و تماسا و قصخا طهو و استیلا و فکر طبیعتها (قران زهره و زحل در مثنا مثنا)
دلالت کند بر سرما در وقت نافت و علت در زنان و خادمان و اصحاب صفات والجع
و برآمدن نکامها بزور و دشواری وضع جمل و خصومت ازواجه و تقاؤت نزخها و حلقو
ابرها و سیاه و فساد میوهها و طبو طرب در مشایخ و اهل صحراء امدن کار و آنها او ورد
برده و عقا قیر و فقره خلابی و پریشان ندهما و کساد بازار افشه والبس (اکر زحل)
رین مطریان وزنان باشد و دخول الشکر بیکانه در اینه و وقوع طابعون در حوزه نشا
واهواز و مرک زفان و وزنیدن بادهای تند و رعد و برق و باران و امکان نکرد اکر زحل
مستعلی باشد پادشاهی غله و فاید بالحکمی و شید بقدریت و حرب و خوب نزیش بود

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِيع

۱۳

و مرگ خلا بیو و اکر زهره مستعمل باشد مضرت رسداز مردم روم بازمیه و ظاعون و امر ارض راه هواز و حوزستان و چشتا و بد شمال و آمدن باران آوارده تاثیرات این قران در این برج باشد (و اکر زهره کشیده بود) موت یکی از سلامین فرمادند همان باشد و هلاله زنان بسیار و دشواری وضع جلد بدی خال مطربان و خواپین و فرج مشابه و بزرگان و بیماری معینان و انکسار حرارت دمیل خلا بیو بقسو و فجور و الات زینت اکر زهره مستعمل باشد مرکب علاج باابل بود یا بزرگان حوزستان و سخنها در سجنها و ظهور ملع و اکر زهره مستعمل بود ظهور ملع باشد و بیماری ایلان و باد (و اکر زهره قوس بود) دلالت کند بر تشویش خاطر زنان و مطربان و بیماری ایشان و تلف شدن اجش و کدر دست هوا و منازعه از زاج و کشاد بآس و شدت سرما و موت خواپین معظمه و یکی نفع مطربان و باران و میغ و تار یکی اکر زهره مستعمل باشد باران اندله اید و کشت نیک بود و اکر زهره مستعمل باشد مرکب بعضی از زنان بادشاه بود و یکی باران باشد اما بعضی از زاغات نیکواید (قرآن زهره و زهله در مثلثه خاکی) دلالت کند بر زخم زنان و سختی و اندله خواجه سرما زنان و بیماری و زاین طبقه و بسته وضع جلد مخالفت از زاج و ازار و سیاست کشیدن کنیزان از خواپین و رغبت مردم پیر و سالم خوده بنکاح و طرب و زینت و فنا داشتگار و رویاگران و اثمار و عمارت و نقاوت زخمها و سرماد رویت و جتنی بادهاد قلت باران و کشاد بازار غطره افشه و لباس معفو نه اب و هو اوارز لنه برد و و این تاثیرات در باره اذربایجان و ما ویر عرب بیشتر باشد و ایضه در ولايت عرب جبهه افتاد و باعث آن زن باشد (اکر زهره کشیده) سرفنا باشد و تگ خال زنان و از باب منا هی و ملاهمی و بیماری دواب سیما کار و کوسندر و نشاط در مردم معه و کشاد بوده خاصه در اقلیم پیغم و نور و موت فرماندهی عظیم در ولايت روم و کثرت موت در زنان و فقط و یکی طعام در افلايت اکر زهره مستعمل باشد در ولايت باابل بزرگ فروبرد و موت یکی از اک دولت پادشاه روم پیر بود و اکر زهره مستعمل بود کرسکی و فقط و خصوصیت باشد

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِيع

و قمعه

دَرْمَلَشَاتِ الْكَبِيع

و قمعه

مقادن زهره و نرگل

(و اکرده ریزبله بود) دلالت کند بر حركت مسافران رفوت و موت زنان و خاتمات مطریان و انجایع خواهین و عسره و لادت و اندوه اهل اصوات والحان و مخالفت از زاج و خوارع حیر و لباس و میل هوا بخششکی بین اکر زحل مستعمل باشد لشکرها بجانب ارمیه روان شوند و حدوث باران باشد و اکر زهره مستعمل باشد بیماری و موت غلا باشد و اختلاف جنود ارمیه در بارانهای مضمون بحصوت (و اکرده ریزگرد بود) دلالت کند بر بگ خال خواتین و اصحاب طهو و طرب و دشواری وضع حمل و ناساز کاری از زاج و بیماری مزمن و ابرهای میا و شدت سرما و برق خاصه که در وقت دعاشر قران کند و بیماری مزمن و ابرهای میا و شدت سرما و برق خاصه که در وقت دعاشر قران کند اکر زحل مستعمل بود دلالت کند بر هلاکت پیان خاصه کو سفند و فقصان آنها و اکر زهره مستعمل باشد دلالت کند بر عنجه میان روم و ارمیه و کثرت موت و بیماران با روان (مقادن زهره و زحل و مثلثه هوانه) دلالت کند بر نیکت زنان و خدمه و خواجہ سرایان و افسونکران و ناساز کاری از زاج و برآمدن ابرهای و بارندگانها و سرما در وقت دشواری وضع حمل و فساد اهل زمایرها و تار و عاشقی پیران و مردم و ملکوی و نکاحها بیرغبت و بدحالی بزاران و عظامان و وقوع سور و تماشاد کرستیقا و جمال و موت دختران دو شنیده (اکرده ریزگرد بود) دلالت کند بر ناساز کاری از زاج و بخت خواتین دشواری وضع حمل و اسقاط جنین و باران و تکرک و سیغ و کثرت جنون خاصه در میان زنان و حسن حال مشایخ و اهل فلاحت و ضرر مطریان و اکر زحل مستعمل بود دلیل است بر فوت یکی از فرماندهان روم و وسیله بذلهای ارمیه و مرلک زنان و اکر زهره مستعمل بود سخینهای بولایت روم رسید و کثرت موت و بخط ناسداها باران بسیار آید (و اکرده ریزان بود) دلالت کند بر رعد و برق و باران و صد اهای مهیا نهاده و مرلک زنان و صلاح حال مشایخ و اهل جمال و فرا، او که و قلت فوائد مطریان و ظهور اسرار خواتین و طرب و شادی اهل دستاق و صدق تسبیحات و موافقتن از زاج و کثرت استعمال مزاییرها و تار و ظهور سرما و پیش امداد مردم دون و بتوانکری ایشان و تاثیری قران درین برج به تراز مسایر بروج باشد

در میثاث اربع

۲۵

چه هر دو کوک در این برج بر خال مجمد اند و اگر زحل مستعمل باشد صلاحیت حال مردم
بود و بسیاری حشرات ارض و اگر زهره مستعمل بود اختلاف میان دو زاده شاه
ظاهر شود و تو سطح خال کشته نباود (و اگر در لوبور) دلالت کند بر علیه نشای
در پیران و کشاورزان و تماشا و سور درستاق و کوه پاها و نکاحنای به غبیت
و شدت سرها و کثرت موت زنان و بد خال مطریان و وقوع سعالات و نزلات
فوهه خال پیران و ضعف جوانان و زنان و کودکان اگر زحل مستعمل بود دلالت کند
علمای مردم بیشتر از سعال و بسیاری باران (مقارنه زهره و زحل در میثاث اربع) دلالت
کند بر غلبه آنها و قوت سرها و شکستن کریم دوقت و زیان میوهها و بیانات و بیان
از برودت و خرابیدن موضع از کثرت اب و بسیاری کشت و زرع و فراخی اطعمه
ظهور علت در زنان و دختران و دشاط در پیران و قبور اهل ملاهي و فساد خال زنان
زائمه و میل مردم بسفر در بار و حرکه دزدان و درامد شهرها و بدی خال شهریان و حضای
واهله جیال* (و اگر در برج سرطان بود) دلالت کند بر خلاصی محبوسها و سفرها
در بیان و اندوه خواهین و خدم و اهل طرب و علیه آنها و قوت سرها و ضعف کرمانا
در وقت و کثرت موت در دیار فرنگ و بسیاری مختلط و مرعن خلائق سیما در زنان
وسوء خال مطریان و خواهین و زیادتی نمودن ابر و باران اگر زحل مستعمل بود دلالت
کند بر کثرت موت در بلاد روم و بسیاری هنر اگر زهره مستعمل بود بارانها و متواتر
بود و فساد کشت و زرع از بسیاری ملخ (و اگر در عقرب بود) دلالت کند بر فساد
حال زنان بدکاره و کثرت هوم و احزان و شدت احوال مردمان و دعد و برق و
باران رافت زنان زائمه و کرفتاری هنراق و اندوه ارباب رو دوس و دخنکی
هو و خرابی سواحل و تلف شدن زرعها و ابرهای غلیظ پس اگر زحل مستعمل بود
دلالت کند بر حد و ثام اخز و در میان مردم و صحیهها و بسیاری باران و اگر زهره
مستعمل بود دلالت کند بر مصیبت پادشاه بابل و مرد زنان و تری هوا (و اگر
در جوست بود) دلالت کند بر ذمته خواهین و قبور اهل طرب و مرکشگاه و رکذ نان

زیارت

زیارت

زیارت

زیارت

زیارت

۱- مقاشره عطارد و زحل

حامله بیما از جرم پادشاه و فرماندهان و شناعته عوادت و فیضه ایشان و کثرة امطار و رعد و برق و کثرت بجور در بیخ اهل طرب و عسرت وضع حل و کساده قشہ و دل مشغولی خلا بیق و اکر زحل مستعی باشد موت زنان خاطره بیما زنان ملعونه و کثرت باران و رعد و برق و سرمای مفرط و اکر زهره مستعی باشد مخالفت اهل ارمینیه بود با املات بابل و شدت برد و کثرت امطار (مقاشره عطارد و زحل) مثلثات (ربع) مقاشره عطارد با زحل مطلقاً دلالت کند بر افراط بردت هوا و حذر و برش مفرط در زمستان و اعتدال تابستان زیرا که عطارد بالطبع سکم و خشکت و چیون کب طبیعت متصل با او میکند هر کاه متصل بزحل که در کمال بروز است شود محبب برف و سرما کرد دن در وقت پس اکر زان وقت اقوی بود دلالت کند بر کسب علوم دینقد مانند هند سر و فلسفه و بیرون اور دن اسرار و غواصه اموام و اکر عطارد اقوی بود دلالت کند برش غبست مردم فان بتحصیل انواع علوم و صناعات و حذر و برش بیماری در بیخ در بلاد روم و بالجمله امراض اینه و کوب دلیل است بر درد کفنه و عکرو تزویر و سحر و شعبد و آنها و کیمیا و توقف تجارت در سفرها و بیرون بازارها و منتهی شدن معاملات و وقوع لجنادار ارجیف و کثرت هرام و موت بیک از هلوک در ولايت مغرب (مقاشره عطارد و زحل در مثلثه اتشی) دلالت کند بر بدشدن احوال بیان و اصحابه و این و نوشتن خطوط ناحق و افاده از اجهض روزن سکه مزوره و بیخ صنایع و کساد بازارها و تازه شدن سخنان کذشة و امدن کار و آنها و وقوع معاملات به هنفع و تغییر هوا و سرما و رعد و برق صریح و فساد کشت و زرع و تقاؤت زخمها و بیماریهای سود اویه مثل صرع و جنون و بیخ اطفال و بیع برده و عقاویر بدری حال تقاضان و اهل قلم و حشم پادشاه و عطا و رکلا و بخوبی داران و ساحران (واکر زحل نباشد) دلالت کند بر ضعف حال اهل دیوان داریا بیه فاتر و نوشتن خطوط مزوره و خیانت خلا بیق و کذا بازارها و خزید و فروخت برده و کوسفنده و افت کشتهها و رعد و برق و سرما

بر این شیوه

دست